

ZPRAVODAJ farnosti Křenová

03/2025

69

u kostela Neposkvrněného Početí Panny Marie v Brně

ÚVODNÍ SLOVO

Milí farníci, milí přátelé, koncem roku 2024 jsme vkročili do Jubilejního – Svatého roku 2025, kam nás, spolu s celou církví, pozval papež František.

Pozval nás na cestu jako „poutníky naděje“.

Naděje je také hlavním poselstvím nadcházejícího Svatého roku, který papež podle starobylé tradice vyhláší každých pětadvacet let. Kéž je to pro všechny čas opravdového a osobního setkání s Pánem Ježíšem, který je

„dveřmi“ spásy (srov. Jan 10,7.9), s tím, kterého církev, jak je to jejím posláním, vždy, všude a všem hlásá jako „naši naději“ (1 Tim 1,1).

„Všichni doufáme. V srdci každého člověka se skrývá naděje jako touha po dobru a očekávání dobra, ač nevíme, co přinese druhý den.“

Tato slova jsou uvedena v bule k vyhlášení Svatého roku.

Být poutníkem naděje je veliké poslání, veliká výzva a úkol. A nejen na období Svatého roku 2025.

Pramenem naší naděje je Kristus a především víra v jeho vítězství, které budeme slavit o Velikonocích.

Křesťan je člověkem naděje. Tuto naději čerpá z živého a žitého vztahu s Kristem.

Již řadu let se mohu setkávat se svými bývalými spolupracovníky z laboratoře z ČKD v Hradci Králové. Nesu si je ve svém srdci. Jsou to

podle moji zkušenosti lidé poctivě hledající a dobrého srdce, kteří mají „svoji víru“.

Při jednom takovém setkání, kdy jsme hovořili o „vážných tématech života“ mně ten nejstarší z nich řekl: „Ty, jako věřící, to máš snadné. Pro nás ostatní jsou některé věci velmi těžké.“ Řekl jsem mu na to: „Snadné to rozhodně nemáme, ale máme to snazší, protože máme naději. Naději na setkání s našimi drahými, na to, že dobro nakonec bude mít poslední slovo.“

Máme naději.

Naší nadějí je, jak už bylo řečeno, Kristus.

Vztah k němu musíme udržovat, aby byl živý a nosný.

Svatý Pavel píše svému žákovi Timotejovi, „znovu nechal oživit plamen Ducha, který mu byl dán vkládáním jeho rukou“. (2 Tim 1,6)

My jsme také přijali Ducha svatého na křtu svatém a o tento plamen je třeba se starat, podobně jako musíme udržovat oheň v klasických kamnech..

Vstupujeme do Postní doby.

Připravujeme se na Velikonoce a především na obnovu našeho křestního vyznání o Veliké noci.

Kéž se i v našich srdcích znovu oživí plamen Ducha svatého, kéž se tím posílí náš živý vztah ke Kristu, kéž jsme nositeli naděje pro náš svět.

Na počátku Postní doby nás prorok Joel vyzývá, abychom roztrhli nejen svoje šaty, jak to dělávali při významných chvílích Židé, ale abychom roztrhli svoje srdce (Joel 2,13), aby ještě více a s novou jiskrou patřila Pánu.

Kéž se na nás naplní to, co se zpívá v Hymnu k jubileu 2025: „Plamen naděje v nás oživ, v píseň chvály proměň jej. Poutníky, co naději nesou, Pane, chraň a provázej.“

Kéž nás také během letošní postní doby na naší pouti naděje vezme pod svůj ochranný plášť Matka Kristova a naše nebeská Matka Panna Maria. K tomu Vám všem ze srdce žehná Váš

P. Ladislav Štefek

VÍKENDOVKA

Na tuto víkendovku jsme jeli do Bedřichova u Lysic. Jelo nás celkem osm dětí, tři vedoucí, otec Petr a samozřejmě naše výborné kuchařky s kuchařem. Celý náš program začal, jakmile jsme se vybalili. Měli jsme témátka, kde

jsme se bavili, proč jsme vůbec tady na světě, ale i proč jsme na této víkendovce, která sloužila jako duchovní očista a jako další příprava pro nás biřmovance. Pak už následovala mše svatá, kde jsme děkovali za šťastný příjezd. Samozřejmě by se naše mše svatá neobešla bez zpěvu, který si všichni užíváme. Naše nejoblíbenější část dne byla večeře, kdy bylo vždy skvělé jídlo. Na konci dne byla modlitba a večerka.

Další den jsme začali společnou hrou venku, kterou si pro nás naplánovala Jana. Po snídani následovalo čtení sv. Lukáše ve skupinkách, kdy jsme si pak všichni sedli a probírali, co jsme se dozvěděli. Dál si pro nás naplánovali výlet Michal s Kristýnkou. Šli jsme

na rozhlednu a pak do jedné vesnice, kde se nás ujal seminarista a rozebíral s námi čtení ze sv. Lukáše. Na zpáteční cestě jsme zastihli krásný západ slunce. Večer si pro nás otec Petr připravil naši vůbec první adoraci, abychom se ještě víc mohli spojit s Bohem.

V neděli byly Hromnice, o kterých byla i naše ranní mše svatá. Víkendovku jsme zakončili společným shrnutím celé víkendovky.

Hedvika Jandová

SPOLČO PRO KLUKY

Každý měsíc se na naší faře koná spolčo pro kluky ve věku 10 až 15 let, které vedou Karel Zdráhal a Štěpán Kučera.

Každé setkání je jedinečné! Karel se Štěpánem s nadšením připravují originální hry a zajímavé aktivity, které prověří jak týmového ducha, tak i důvtip a pohotovost. Kromě her se kluci dozvědí spoustu nových a fascinujících věcí – třeba o nejnovějších vědeckých objevech, důležitých událostech ve světě nebo inspirativních příbězích svatých.

Spolčo probíhá jednou za měsíc po dětské mši svaté a končí v 11:30. Přesné termíny najdete v ohláškách nebo se můžete zeptat otce Petra.

Pokud se chceš pořádně pobavit, poznat nové kamarády a dozvědět se něco zajímavého, určitě se k nám přidej. Těšíme se na tebe!

Kája Zdráhal a Štěpán Kučera

ČLENOVÉ PASTORAČNÍ RADY SE PŘEDSTAVUJÍ

ROZHOVOR S IVANOU KOMPASOVOU MARTINÁKOVOU

V únoru loňského roku byla ustanovena farní pastorační rada, ale jak moc vlastně znáte její členy? Na posledním setkání pastorační rady nás tedy napadlo, že bychom připravili sérii rozhovorů, abyste měli možnost nás blíže poznat.

Ivana přijala místo ve farní radě na žádost otce Petra. Protože je matkou dvou dětí, můžete se s ní potkat nejčastěji na nedělní dětské mši, případně jste ji už potkali na některé z farních kaváren, které pomáhá organizovat. Já jsem si s ní povídala na faře po našem pátečním úklidu.

Ivi, jak ses vlastně ocitla se svojí rodinou v naší farnosti?

Myslím, že to bylo prostřednictvím vlastních dětí, kdy starší syn byl po první třídě poprvé s farností Křenová na táboře. To bylo takové první setkání s touto farností. A pak, kdy jsme se ve farnosti ocitli jako rodina, to bylo v období covidu. Tehdy mě oslovil otec Petr s tím, jestli bychom měli zájem o mše svaté pro rodiny s dětmi. Bylo to v době restrikcí, kdy byly limity pro počty návštěvníků na bohoslužbách. V té době jsme navštěvovali zejména bohoslužby na Petrově a bylo to čerstvě po našem přestěhování do Líšně, kdy v místě nového bydliště jsme nebyli nijak zakotvení, a proto jsem nabídku otce Petra přijala, protože dostat se na mši svatou jak v Líšni, tak na Petrově bylo tehdy docela nemožné. Takže jsme se tady ocitli v té nestandardní době. Vnímali jsme, že nám to vyhovuje, zakotvili jsme zde a jsme pravidelnými návštěvníky nedělní mše svaté pro rodiny s dětmi v 9:30.

Říkala jsi, že jste chodívali na Petrov, ale vy jste chodívali taky k jezuitům, ne?

Ne, k jezuitům ne, ale my jsme před tím, než jsme se přestěhovali do Líšně, bydleli v Husovicích a docházeli jsme do kostela v Zábrdovicích. Takže jsme střídali Zábrdovice a Petrov. Ale nikdy jsme nebyli v rámci Brna pevně spjati s nějakou farností, tak jak tomu bylo třeba v dobách studentských a mládežnických ve Znojmě. To se nám tady v Brně úplně nedařilo. Toto si myslím, že je pro nás v rámci Brna takové první pevné zakotvení. Do té doby jsem se nepovažovala za příslušníka žádné brněnské farnosti, ale teď, když se mě někdo zeptá, tak řeknu Brno Křenová.

Už jsi taková ukotvená...

Ano, nyní už ano. Možná to chtělo nějaký takový vývoj, protože jsem pořád měla tu základnu ve Znojmě – děti jsme nechali pokřtít ve Znojmě, svatba ve Znojmě..., takže to tam pořád takhle bylo. Ale tím, jak děti dorůstají a už tady obě byly u svatého přijímání, tak je pro ně Brno to jejich domovské město a možná s postupujícím věkem se taky člověk touží usadit.

Takže pocházíš ze Znojma.

Pocházím ze Znojma, do svých šesti let jsem vyrůstala v jedné vesnici na Znojmsku. Tam jsme žili ještě s prarodiči z tatínkovy strany. A od svých šesti let jsem potom žila ve Znojmě až do období vysoké školy, kdy jsem začala žít v Brně. Ale dlouho mi trvalo, než jsem začala uvažovat tak, že Brno je to město, kde chci setrvat. A to si myslím, že se stalo až s narozením dětí.

Na univerzitu jsi tedy chodila do Brna?

Ano, chodila jsem do Brna, na právnickou fakultu.

No a co Tě k tomu přivedlo, že budeš studovat práva? To jsi věděla od malička?

Ne, to jsem vůbec nevěděla. Určitě jsem víc preferovala obor typu historie nebo studium angličtiny. Na gymplu jsem to úplně neměla tak, že chci studovat práva. Spíš jsem vždycky měla blíž k jazykům, ale pak jsem si vyhodnotila, že těm jazykům se můžu věnovat i tak. Takže jsem vystudovala práva. Přišlo mi, že mi to dává možnost uplatnění v různých oblastech. Ale za právníka se teď určitě nepovažuji, protože už nějakou dobu dělám práci, která už moc o právu není. Ale to je prostě vývoj.

No a co teda vlastně děláš?

Od roku 2008 pracuji na Okresním soudu Brno-venkov. Začínala jsem jako asistentka soudce na občanskoprávním oddělení, po rodičovské dovolené jsem působila jako asistentka soudce na oddělení opatrovnickém. V té době jsem tedy působila v soudním výkonu, podílela se na rozhodovací činnosti, kdy jsem vlastním jménem vydávala jednodušší procesní rozhodnutí a zpracovávala koncepty různých rozhodnutí pro soudce. Když skončila ve své funkci tehdejší ředitelka správy, tak mě oslovila paní předsedkyně, jestli bych neměla zájem se přihlásit do výběrového řízení na pozici ředitelky správy, což je úplně jiná oblast, úplně jiný svět. Já jsem si vzala tehdy týden na rozmyšlenou, protože jsem si byla vědoma toho, že je to vykročení úplně do neznáma. Nakonec jsem se přihlásila, byla jsem vybrána a teď to bude šest let, co v té pozici jsem. Náplní mojí práce je zajištění řádného provozu soudu po stránce hospodářské, materiální a personální, mám na starosti veškerou administrativu, administrativní personál, v podstatě mám na starost všechno, co není přímý výkon soudnictví. Moje práce je hodně pestrá i náročná, žádný den není stejný a málokdy se mi podaří, aby ten den proběhl tak, jak jsem si ho já naplánovala.

Já jsem ale měla pocit, že jsi dělala taky na církevním soudu?

Na Diecézním církevním soudu v Brně působím ještě déle, a to jako externí spolupracovník. Tato spolupráce započala někdy čerstvě po jmenování otce Karla Orlity do funkce soudního vikáře. Já otce Karla znám z doby, kdy byl ve Znojmě jáhnem, a v závěru mých vysokoškolských studií jsme se potkali úplně náhodou na jedné konferenci na půdě právnické fakulty. On mě tehdy oslovil, jestli bych s ním nechtěla navázat spolupráci. Tak jsem na církevním soudu začala někdy v těch studentských dobách, v posledním ročníku, kdy jsem na církevní soud začala docházet. Seznámila jsem se s tím, jak vůbec ta instituce funguje, a začala jsem tam úplně od těch pomocných prací, kdy se obnovoval ten úřad, takže jsme tam dělali například evidenci starých kauz, dávali jsme tomu nějaký řád a nějakou strukturu. Já jsem tam byla vždycky jako externista – nejdříve na pozici notářky, později jako auditorka (vyslychající). V době rodičovské dovolené jsem využila nabídky studovat kanonické právo. Akademie kanonického práva od října 2012 spolupracovala na studijním programu Katolické univerzity Jana Pavla II. v Lublinu (KUL) ve specializaci kanonického práva. Jednalo se o distanční čtyřleté postgraduální studium. V červnu 2016 jsem toto studium úspěšně ukončila a po složení licenciátní zkoušky získala titul licenciáta kanonického práva (ICLic.). Po ukončení studií mě otec biskup jmenoval soudkyní Diecézního církevního soudu v Brně, a to jako první soudkyni – ženu v brněnské diecézi. Takže teď vykonávám vlastně druhé funkční období (pětileté). Spolupráce pokračuje. Vždycky, když jdu na Petrov, tak říkám, že to je pro mě oáza klidu, protože ve srovnání s tou civilní sférou je to pro mě takové osvěžení. Dělán tam jednak soudkyni, jednak tam dělám instruktorku řízení v kauzách rozvázání manželství ve prospěch víry, případně plním další úkoly, jimiž mě otec biskup pověřil.

No a co Tě baví nejvíc na tvój práci?

Já myslím, že se to všechno navzájem doplňuje. Ta práce na civilním soudu je hodně o dobré správě a vedení lidí a ta druhá sféra je zase o tom napomoci nějakému dobrému rozhodnutí a posunutí nějaké životní situace, nějakého manželství. Každá ta práce mě naplňuje něčím jiným – na civilním soudu jsem si vědoma té velké odpovědnosti za chod a řízení, abychom měli dobrou pověst v rámci kraje, v rámci republiky, abychom vytvářeli takové prostředí, v němž se lidem bude dobře pracovat. A na církevním soudu to má zase jiný rozměr, takový ten přesah, kdy soudní senát před vynesením rozhodnutí o nulitě manželství musí dospět k morální jistotě.

A jak relaxuješ?

Řekla bych, že nejčastěji se svými nejbližšími, ale najdu si i čas sama pro sebe. Díky manželovi jsem se dostala blíž k cykloturistice. Ty vyjížd'ky na kole, ne tedy v nějakém závodním modu, mám ráda, je to pro mě taková fyzická aktivita na pročištění hlavy. Mám ráda i pěší výlety, taky jsem milovník koček – máme doma kocoura plemene ragdoll, těší mě i dobrá knížka, mám ráda židovskou kulturu, ráda zajdu na dobrý koncert, dobré kafe, prostě nic mimořádného. Ráda skládám puzzle. U toho úplně vypínám a ztrácím pojem o čase.

A co se ti povedlo v poslední době?

To je těžká otázka. Nemám teď nic konkrétního, já jsem ráda za to, že žiju ve spokojeném manželství, rodině. Nemám nic konkrétního, co se mi povedlo, ale jsem šťastná za to, že držíme pospolu. Čím dál víc se raduju z úplně malých věcí.

A co se ti líbí u nás ve farnosti?

Mě tady nejvíc zaujalo, že je to taková úplně obyčejná farnost. Že to není žádná okázalá, nabubřelá farnost, která si potřebuje něco velkého dokazovat, a já jsem se tady hodila do takového klidu. Já tady

jdu sama za sebe jako Ivana a nepotřebuju k tomu přidávat další role, které mám a plním. Chci tu bohoslužbu prožít jako Ivana se svojí rodinou a tady je to pro mě takové klidné a obyčejné prostředí, ve kterém nijak nevyčnívám. Já jsem ráda, že se to tak nějak nabalovalo. Že to začalo těmi tábory pro děti a přišlo mi to v pohodovém, nenásilném duchu. Že tu nejsou nějaké velké akce, o kterých by se vědělo v rámci celé diecéze, ale dějí se tu úplně obyčejné věci a přišlo mi to tak, že tohoto se mi nedostávalo a že to v tom velkém městě vyhovuje mému naladění víc, než když jsem se třeba takto ocitla na mši svaté jinde, kde jsem přijetí v takové míře necítila.

Ivi, děkuji Ti za rozhovor. Jsem ráda, že jste zakotvili s rodinou zrovna na Křenové a že jsme měly možnost se poznat.

Otázky položila Petra Blaháková

OSM STATEČNÝCH

Moc si vážím našich osmi farníků, kteří se v loňském roce přihlásili jako noví donátoři a děkuji jim za jejich odvahu a štědrost. Kromě svých darů přispěli také každý částkou 1.000,- Kč, kterou dle svého slibu připsal samotný Puls na konto naší farnosti, tedy celkem 8.000,- Kč. Ještě jednou velké díky. Také díky Vám nemusela být koncem roku mimořádná sbírka na doplacení určené částky pro naši farnost. Nyní je nás 41 donátorů a tvoříme 15 % z naší farnosti na Křenové. V porovnání s jinými farnostmi v Brně to není mnoho, ale Bohu díky za každého. Jak se říká: „Mnoho kapek tvoří moře“ nebo „Nemusí téci, hlavně, že kape“.

Na druhou stranu nesmíme usnout na vavřínech, tak si zde dovoluji pobídnout další farníky k zapojení do této aktivity na podporu platů našich kněží v budoucích letech, kdy už je nebude vyplácet stát. Je to také náš projev, jak si vážíme jejich práce a služby pro nás. Všem upřímně Pán Bůh zaplat'!

Božena Navrátilová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V neděli 5. ledna se koledníci z naší farnosti zúčastnili již 25. ročníku Tříkrálové sbírky, kterou pořádá Charita Česká republika.

Výtěžek z letošní sbírky půjde v brněnské diecézi na podporu Centra služeb pro lidi bez domova, na vytvoření finanční rezervy využitelné jako rychlou pomoc v případě přírodních katastrof a na přímou pomoc lidem v obtížných životních situacích.

Koledníci se sešli na mši svaté v 9:30, během níž zazněly kromě obvyklých přímluv také ty, které nějakým způsobem souvisely s Tříkrálovou sbírkou a jejími úmysly. Na závěr mše svaté se velcí i malí koledníci sešli před oltářem, kde otec Petr požehnal křídu a kadidlo, a nakonec požehnal i samotným koledníkům. Cesta koledníků vedla nejprve k našemu betlému, kde si mohly děti tradičně zapálit prskavku. Pak se koledníci vydali na faru, kde se rozdělili do sedmi skupinek. Každá skupinka dostala přidělenou některou z černovických ulic. Vybaveni křídou, pokladničkou, průkazkou a tradičními cukříky se vydali koledovat do zasněžených Černovic. Přibližně ve dvanáct hodin se všechny skupinky potkaly v Dílně Všech svatých, kde na ně čekalo občerstvení. Všichni se dobře najedli a ani domů se některým moc nechtělo.

Letošní ročník vynesl celkem 184 290 289,- Kč. V brněnské diecézi se vybralo 40 815 552,- Kč. Koledníci z Křenové a z Černovic přispěli částkou 58 022,- Kč. Pokud byste

chtěli ještě Tříkrálovou sbírku podpořit, je možné posílat peníze na účet. Pro bezhotovostní dary je sbírka otevřená po celý rok. Číslo účtu: 66008822/0800, VS: 777

Petra Blaháková

KOŠÍK A APLIKACE DONÁTOR

Připravili jsme mobilní aplikaci Donátor, díky které mohou věřící přispívat do kostelní sbírky ve své farnosti bezhotovostně pomocí chytrého telefonu. Jedná se o možnost, která doplňuje tradiční darování hotovosti. Aplikaci si můžete stáhnout zde:

<https://donator.cz/aplikace> – je dostupná jak pro iOS, tak pro Android.

Vaši kněží již obdrželi sbírkový košík, na kterém je umístěna karta, která obsahuje NFC čip a QR kód. Ten stačí načíst v aplikaci, potvrdit částku a váš dar bude odeslán farnosti. Je to rychlý, jednoduchý a bezpečný způsob darování farnosti, aniž by k tomu byla potřeba hotovost ve vaší peněženke. Spolu s košíky distribuujeme do farností i informační letáky.

V aplikaci Donátor si můžete přednastavit částku, kterou chcete darovat. Můžete také přispět vybrané farnosti i mimo čas mše svaté, zkrátka kdekoli a kdykoli chcete. Aplikace dále nabízí kompletní přehled všech vašich darů a jednou z výhod je, že automaticky obdržíte potvrzení pro daňové účely. Celkovou výši darů zaslanych pro vaši farnost můžete sledovat na tomto odkazu:

<https://donator.cz/projekty/farnosti>

Využít můžete také videonávod k použití aplikace:

<https://www.youtube.com/watch?v=AHNH3MH7piA>

Pokud byste měli k aplikaci jakýkoliv dotaz, neváhejte mě kontaktovat.

Věříme, že vám bude aplikace Donátor sloužit k užítku a prospěchu Vaší farnosti. S pozdravem a přáním všeho dobrého

Terezie Breindlová, komunikační tým Biskupství brněnského

MOZAIKA Z OBNOVY O MODLITBĚ I

V sobotu 14. prosince 2024 proběhla v naší farnosti duchovní obnova o modlitbě s o. Markem Orko Váchou. Trochu jsme spoléhali na to, že obnova bude nahraná, ale to se bohužel nepodařilo. Zůstala nám naše paměť a poznámky, které si někteří prozíravě dělali a jsou ochotní se o ně s námi podělit. Budeme je postupně zveřejňovat v našem farním zpravodaji.

o. Petr Polívka

Příspěvek 1

Bůh nedává něco, ale dává sám sebe.

Produktem modlitby není něco, např. dobrá známka ve škole, ale Duch Svatý.

Někteří lidé používají Boha jako svíčku. Když něco hledají, tak si ji zapálí, a až to najdou, tak ji zhasnou.

Proti modlitbě milujícího člověka je všemohoucí Bůh bezmocný.

Pokud při modlitbě necítíme radost a pokoj, neznamená to, že je něco špatně.

Modlíme se, protože to dává smysl.

Modlíme se, protože umožňujeme Bohu, aby nás učinil šťastnými.

Modlitba šetří čas. Čas, který dáme Bohu v modlitbě nám bude mnohonásobně vrácen.

Příspěvek 2

Z duchovní obnovy se mi připomíná, že máme být pozorní k tomu, jak zacházíme s časem v modlitbě, přičemž dobrá modlitba je dlouhá. Dále jak a o čem s druhými mluvíme, a přitom vidět v druhých to dobré. Ale úplně neobjevnější a nejradostnější myšlenkou pro mě bylo, že evangelizovat znamená „jen“ připomenout člověku kým je.

Příspěvek 3

Cesta k Bohu je ve vlastní duši.

Jsme chrámem Ducha Svatého.

Velikost člověka.

Při mši sv. jsme shromážděni ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.

Tvoříme organismus.

Jak je každý člověk cenný. Není malých rolí.

1) Co je modlitba?

Tomáš Špidlík: Modlitba je umělecké dílo, které maluje svět.

Člověk se proměňuje tím, co se modlí.

Tomáš Akvinský: Abych byl šťastný, umožňuji Bohu, aby mě učinil šťastným.

Terezie z Avily: „Každý den se mám rozesmát jako ten, který je milován. Máme se radovat z jeho lásky.

Evangelium z Lukáše: prostě a bude vám dáno...

Tuto myšlenku chce Orko rozvinout

Sv. Jan od Kříže: Bůh dává sám sebe. Produktem modlitby je, abych dostal Ducha Svatého.

Sv. Jan – evangelista:

První zázrak – proměnění vody ve víno. Bůh přichází v radosti.

Maria říká pouze nemají víno – neradí...

Maria je „zarámovaná“ Ježíšem. 600 litrů proměněno. Řešení přijde. Neradíme Pánu Bohu, co má dělat. Otevřme ten problém.

Sv. Pavel: v Bohu žijeme, pohybujeme se a jsme. Bůh je láska, stvořitel světa, při modlitbě mluví s člověkem jako rovný s rovným.

Modloslužba u zlatého býčka.

Bůh poslechl modlitbu Mojžíše – nezapoměl.

Marnotratný syn:

hřích (vina): můj život nesměřuje k Bohu.

Kam směřuje můj život? K Bohu nebo od Boha?

Hřích doplnit

Člověk hřeší – hřích se promítá i do přírody.

Ratzinger: člověk, který žije v souladu s Bohem – se promítá do přírody.

Ovocem hříchu = smrt.

Nechte se smířit s Bohem = sv. smíření.

Produktem sv. smíření = radost ze stvoření života – buď tím, kým máš být... Dostáváme důstojnost prvního dne stvoření.

Bůh vyhlíží člověka, obejmě ho a políbí.

Pán Ježíš v každých těžších situacích odchází na opuštěné místo, aby se modlil.

Text sv. Jakuba... prosíte špatně – špatná modlitba. Proto je potřeba se modlit: „ne má, ale tvá vůle se staň“.

Terezie z Lisieux: Když máme rádi své rodiče, tak to nemusím každý den zdůrazňovat.

Modlit se není snadné.

Modlitba: metoda, řád a kázeň.

Závěr první hodiny – buď pozorná časem, který Bohu věnuješ a co to s tebou dělá?

Někdy se nechce modlit.

Modlitba je povinná výbava této planety, dává nám smysl.

Umožňujeme Bohu, aby nás učinil šťastným.

Čas, který dáme Bohu, bude několikanásobně vrácen. Modlitba šetří čas. Můj život s lidmi je také součástí modlitby.

Hledejte nejprve Boží království a všechno vám bude přidáno

O nic nemějte starost.

2) Ticho

Východní spiritualita

Kontemplace – ani slovo, ani rozumová analýza myšlenek na Boha.
Modlitba beze slov – Bůh je uctíván mlčením, nasloucháním. Ticho.

3) *Jákob (Odysseus Starého Zákona) a jeho manželka Lea.*

Jákob: v noci zápasí s neznámým (samým Bohem). Nenechám Tě jít, dokud mi nepožehnáš. Dostává jméno Izrael (ten, který zápasí s Bohem). Jistě je na tomto místě Bůh a já jsem to nevěděl!

Místo, kde sídlí je země (andělé sestupují, vystupují).

Bůh přichází v modlitbě.

Nebe je zde...

Věříme ve vzkříšení.

Díky milosrdenství Božímu jdeme do nebe.

Bratr marnotratného syna se nechtěl jít radovat za svým otcem a za bratrem neboli odmítl jít do nebe.

Každý člověk, který je pokřtěn = prorokem a králem.

Toto máme dělat z jednoho důvodu = protože je to dobré!

Ne hokynaření s Bohem – dělat dobré skutky, abych se dostal do nebe. Pozor na hokynaření s Bohem. Dát stranou kupecké počty.

Další příběh. Golgota: jeden ukřižovaný se posmívá, druhý říká Ježíši, že je ukřižován, že zhřešil, ale říká Pane, až budeš v ráji, vzpomeň si na mě – lotr po pravici

Modlitba mění nás...

Dvě období roku významné: a) advent b) půst

Fenomén poutních míst...

I kostel je místo, kde se dějí věci Boží (tolik lidí se tady modlilo).

4) *Poznání Boha*

Západní Evropa = racionální.

Židovství: ponořit se do Boží přítomnosti.

(poznání dobrého a zlého)

Zlo poznáme jen, když ho poznáme.

Život člověka = cesta k Bohu.

Já jsem cesta, pravda a život.

Poznat Boha mohu jen na kolenou.

Augustin: Bůh nás miluje.

Láska mi ukazuje, čím bych mohl být, kdyby...

(pokračování příště)

MODLITBA ZA NÁŠ NÁROD

V letošním roce pokračujeme v modlitbách za náš národ. Letos jsou modlitby rozšířeny ještě o Evropu a o prosbu za mír na celém světě. Přeci jenom je i v našem zájmu, aby i Evropu vedly osobnosti, které se hlásí ke křesťanským hodnotám a odkazu.

Máme i jednoho člověka, osobnost, světce, který už Evropě pomohl ukončit studenou válku: papeže Jana Pavla II., a tak se letos věnujeme jeho odkazu a prosíme ho o přímluvu.

Nejbližší modlitby za národ budou v pátek 21. března. Začínáme modlitbou růžence v 18 hodin, pak následuje mše svatá s tematickou promluvou, na závěr jsou litanie k našim národním ochráncům a zpíváme svatováclavský chorál. V dubnu budou modlitby za národ až 25. dubna (3. pátek v měsíci je Velký pátek).

ČTEME NEHEMJÁŠE

Ve středu čteme na faře knihu o staviteli a číšníkovi perského krále. Díky němu se podařilo obnovit hradby Jeruzaléma po babylónském zajetí. Jsme nyní skoro v půlce této starozákonní knihy. Další setkání budou ve středu 19. března, 2. dubna, 9. dubna a 23. dubna.

o. Petr Polívka

ŽIVÝ RŮŽENEC

V úterý 25. března na Slavnost Zvěstování Páně bude v 18:30 mše svatá za živé a zemřelé členy živého růžence v naší farnosti.

Bude příležitost se vidět s těmi, kdo jsou do modlitby zapojeni, a navzájem se povzbudit do další modlitby.

o. Petr Polívka

FARNÍ TÁBOR

Pan Phileas Fogg uzavřel v Reformním klubu sázku a hledá společníky na cestu kolem světa. Tento gentleman se vsadil o 20 tisíc liber, že v termínu od 2. do 9. srpna uskuteční cestu kolem světa. Nyní hledá společníky, kteří ho budou doprovázet. Farní tábor se bude konat ve Velkých Losinách. Přihlášky odevzdávejte nejpozději do 31. května 2025 nebo do naplnění kapacity tábora.

o. Petr Polívka

S BIŘMOVANCI DO JABLONNÉHO

V úterý 26. srpna se vydáme s našimi biřmovanci do Jablonného, kde budeme ubytováni v Poutním domě svaté Zdislavy u dominikánů. Navštívíme nově zrekonstruovanou baziliku sv. Vavřince a Zdislavy, nedaleký zámek Lemberk, také se podíváme ke studánce, u které svatá Zdislava léčila nemocné. U hrobu svaté Zdislavy si budeme vyprošovat dary Ducha Svatého a setkáme se s dominikány. Vracet se budeme v sobotu 30. srpna zase zpátky do Brna.

o. Petr Polívka

KŘÍŽOVÉ CESTY

Křížové cesty se budeme v našem kostele modlit v postní době vždy v pátek a v neděli večer po mši svaté. První křížová cesta bude na popeleční středu 5. března.

ZPOVÍDÁNÍ PŘED VELIKONOČNÍMI SVÁTKY

Budeme zpovídat od pondělí 14. dubna do středy 16. dubna vždy 16–18 hod. Kromě toho půl hodiny před každou bohoslužbou.

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY NA KŘENOVÉ

Zelený čtvrtek (17. dubna):	18:30 mše svatá
Velký pátek (18. dubna):	15:00 velkopáteční obřady
Bílá sobota (19. dubna):	20:00 vigilie zmrtevýchvstání Páně
Boží hod velikonoční (20. dubna):	8:00, 9:30, 11:00 a 18:30 mše sv. (s žehnáním velikonočních pokrmů)
Pondělí velikonoční (21. dubna):	8:00, 18:30 mše svatá

ÚKLID NAŠEHO KOSTELA

Úklid kostela je plánovaný na pátky 14. března, 11. dubna a 9. května vždy od 19:15 po večerní mši svaté. Budeme vděční za další posily. Bližší informace u paní Hany Holubové, tel. 732 881 461.

POUŤ KE SVATÉMU FLORIÁNOVI

V neděli 4. května zveme všechny farníky z Křenové, Komárova a všechny obyvatele Černovic na Pout' ke sv. Floriánovi. Bližší informace budou následovat.

MŠE SVATÉ

Neděle: 8:00, 9:30 (s katechezí pro děti), 11:00, 18:30
Všední dny: 6:00, 18:30 (v pondělí večer mše svatá není)
Sobota: 14:20 v kapli sv. Kříže v psychiatrické nemocnici
v Brně-Černovicích (s nedělní platností)
18:30 (s nedělní platností)

ZPOVÍDÁNÍ A ADORACE V NAŠÍ FARNOSTI

Příležitost k soukromé adoraci a k přijetí svátosti smíření je ve středu 16–18 h a v pátek 8–10 h. Svátost smíření je možné přijmout i půl hodiny před začátkem každé bohoslužby.

ZAPISOVÁNÍ ÚMYSLŮ NA MŠE SVATÉ

Pokud máte úmysl, na který byste chtěli dát sloužit mši svatou, můžete si ho nechat zapsat v sakristii po každé bohoslužbě. Od 1. března zapisujeme na druhé čtvrtletí, tj. od dubna do konce června 2025.

NÁVŠTĚVA NEMOCNÝCH

Okolo každého prvního pátku v měsíci nabízíme návštěvu kněze s příležitostí ke sv. smíření a sv. přijímání. O nedělích Vás rádi navštíví naši akolyté. Přihlásit se můžete v sakristii, na faře nebo telefonicky na čísle 739 521 857.

Zpravodaj vydává Římskokatolická farnost u kostela Neuposkvrněného Početí Panny Marie v Brně, Křenová 21a, Brno, 602 00. Farní kancelář je otevřena vždy v úterý 9–12 h, pátek 15:30–18 h. Kontakt: otec Petr Polívka, tel.: 739 521 857, info@farnostkrenova.cz; www.farnostkrenova.cz. Redakční rada: o. Petr Polívka, Miloslav Trmač, Martin Sychra, Marek Schwarz. Grafická šablona: Petr Kompas. Uzávěrka příštího čísla bude 1. května 2025. Příspěvky pošlete na adresu: zpravodaj.krenova@gmail.com.